

Sy-li spēwať,
Pilnje džélať,
Strowja ée
Swójbny statok
A twój swjatok
Zradny je.

Za staw sprócný
Napoj mócný
Lubosé ma;
Bóh pak swérny
Přez spar mérný
Čerstwosé da.

Njeh ty spēwaš,
Swérnje džélaš
Wšédne dny;
Džéń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebies mana
Njeh éi khmana
Žiwnosé je;
Ziwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew ée. F.

Šserbske njedželiske kopjeno.

Wudawa šo kóždu šobotu w Šsmolerjež knihicizšceženi w Budyštinje a přeczi šchtwórtlétnje 1,50 hr. š portom.

8. njedžela po šwj. Trojizy.

Matth. 7, 15—23.

Hladajće šo! njeje to woprawdže lube šlowo Ješusowe? Hladajće šo! njeje to, jako by pobožny nan šwojemu šhnyj do zu by ezahnyč dať a pšchi rošžohnowanju k njemu rjeť: twoje žiwe dny měj Bóha pšched woczomaj a we wutrobje — hladaj šo! Tak Ješus pšched nami steji: Bóže džěczi mamy w šhitzy hycž, w zušbje šhodžimy, duž k nam šhutnje a pšche-čelnje praji:

Hladajće šo!

1. Čžehodla šo hladacž mamy? Dokelž móhli něšcto šhubicž. Ščtož ničžo šhubicž nima, šo hladacž njeřeba. My pak móhli něšcto šhubicž, wažne kublo, krašnu kónu, haj naše najlěpše: šwoju dušchu — a to je wšitko. Ščto pomha čžlowjetej, hdy by runje žyly šwět dobyť a wšak na šwojej dušchi šškodowat? Našča dušča je woť Ješusa dwóho kupjena, wot Ješusa lubowana, wot něho wobarnowana a wupřehena a kónowana. Ča tutu dušchu je šwoje žiwjenje do šmjercže podat, njebo wopuščežil njerodžiwšči wo hanibu. Tak wjele je dušča pšched Bóžimaj woczomaj winojta. Nje-wérno, my móhli něšcto šhubicž, něščo wyšpote, to najlěpše, ščtož mamy. Duž: hladaj šo a wumóž šwoju dušchu!

A šo to šhubicž, to šo lóhzy stanje. Šak bóršy šo nje-pšhecžel našeje dušče dóitnje, kaž kóčžta přacžita š hnešda torha. Pšchi našim džěle a pšchi našim wotpoczowanju š nami a ša nami šhodži; w našej šrudobje a w našej šaba-wje, wšchudžom ša nami šhodži a šo prašča a praji: hdy ma čžlowjel šwoju dušchu? ja ju mječž čžu. A š lešžu naš wobléšuje. Šy šo šmějěč a njeptynjěč, šo ša twojej du-

šchu šapa; ty platač a njeptynjěč, kaž šo jeho ruka wupče-štrěwa, šo by tvojmu měla; ty džélaš a šo starač a šo prózu-ječ, a pšchi tym je twój duch tak pšchijaty, šo ruku nješacžu-ječ, kotraž tvojmu dušču hižom džerži. Na jene dobo šo pra-šeč: hdy je mój měr? hdy je mój pokoj? hdy je moja dušča wostala? — Duž wažna wěž je, wumóž šwoju dušchu! Hladaj šo! Šy mohl něšcto šhubicž a to je šo ruče štať!

2. Ale kaž mamy šo hladacž? Našče Bóže šlowo napo-mina: Hladaj pšched šobu! hladaj do šo! hladaj wyšče šo — dha šo prawje hladajš!

Hladaj pšched šobu. Šedžbuj a hladaj šo falšchny profetow, kotřž we wowečžy dračže pšchindu, ale šuštkach šu torhaze wjelki. Profeta ma Bóžu wolu pšchpowjedacž. Bóža wola pak je našča šbóžnočž. Šdyž k tebi něšcto pšchindže, kiž čže tebe na pucž šbóžnočže pšchincž a tebi šlowe hory lubi — hladaj šo. Hladaj tž pšched šo, ščto wšakto w ščtalčež kni-how a nowin k tebi pšchindže. Hladaj pšched šo, ščto čžitač, a njedaj šebi pšches nowiny a knihi Šnješa Ješusa š dušče wuhnacž! Hladaj pšched šo!

A hladaj do šo! W našich wutrobach šamych falšchny profeta bydli a tón je najhórčy. Tutón profeta drje rjeť: „Šnježe, knježe, nječžini pak, ščtož Šnješ čže.“ To je falšchny profeta w naš, kiž je šobu žiwy w ščelčžijanstwo wščedneho žiwjenja, ščtož druhy čžinja, to šobu čžini; čžež šo druhy wostaje, teho šo tež wštaji. Čžělo je w žyrkwi, duch pak po druhich pucžach šhodži; ruzy šo k modlitwje šhtnješ, ale wutroba je drubdže a ša šuštkami wěžami pyta. Woczi do Bó-žeho šlowa hladatej, ale wutroba pódla njeje. Tu'e hejčleške ščelčžijanstwo je našča šmjercž. To je, jako by šo čžlowjetej

wutroba i częła torhata. Hladaj bo pschod hamym hobu. Hladaj do bo!

A hladaj wysche bo! Jesuś hrosy, so budze hejchlerjow na kudnym dnju pónacž: ja waś nihdy njejkym sesnał, dżicze prjecž wo'e mnje wschitzu, wy skóstinizy. A na poslednim dnju Jesuś i njebjekeje wykoto'cze i fudej pschindze. Tehodla: hjech-li bo prawje hladacz, hladaj wysche bo a wjedz, wot tam kud pschindze. To dyrbjeli bebi prajicz: Sdyž tež mōzemy ludzi jebacz, Bože woko bo wot naś nihdy smylicž njedawa. Spontinamny na kud; schtož w nim njewobsteji, wot teho reła: porubany a do wohenja cziknjeny. Duž dha hladaj wysche bo! Esud hyscheze tu njeje. S njebjeś nam hyscheze dženka pomoz a wumrjenje pschitkhadža. Pohladaj do njebjeś, tam na tebje jehnjo cžaka, kotrež je farėiane a tebje je fwojimaž woczomaj wodžicž a tebje wumōz cže wot falschnych profesow, kotřiz tebje wobdawaju. Pohladaj na Jesuśa a modl bo:

Th, mój Je'u, ty hamlutki by mi jeno a tež w'cho,
Wobhoń, spytaj mo'e skutki, wutup wschitte hejchlerstwo,
Njech wschito to kwětne sa njerjad ja mam,
Sdyž nēhdze ja khodzū na njeprawym puczū,
Dha wjedz nje, so i molom bo i prawemu wróczu,
To jene je nuńne, to Jesuś je ham. Hamjeń. R. w B.

Adventistoj.

(Boťracžowanje.)

Kak Adventistoj bibliju cžinja, spónawajch tež i Sof. 6, 7: „woni pschestupja flub kaž Adam; i tym nje jazpija.“ Adventistoj praja: Adam tež njeje habať fhwjeczil a psches to je Boha jazpawał, jeho flub pschestupiwšchi. So hamym prawom mohł tola posom pschi tutym biblistim mēstnje prajicz, so je Adam flub pschestupil, dokelž šhrēšchi pschecžiwto kasni wobřešanja. Wobřešanje je, kaž wēšch, šnamjo fluba sa Židow. Adventista, kotřiz cže biblisti bycž, dyrbi potajkim runje kaž kasnju habata, tež dđeržecž kasnju wobřešanja a tež fhwjeczicž, pařab fhwjedžen a druge fhwjedjenje židowške. Adventistoj drje bo na to powołaja, so je habat „wēcžny“ flub; ale runje w kasnych powchitkownych wurasach trjeba hamo tež biblija, kaž my cžlowjekoj husto to flowo „wēcžne“ sa „jara dolho“, „jara dolhi cžak“; pschirunaj 2. Mōjs 21, 6!

A schto praja Adventistoj i Sof. 2, 11 (w nēnistej bibliji 2, 13.)? Tu steji; „Cžu kōnz cžinicž se wschēm jich wješelom, i rōcžnymi cžakami, i nowymi mēřazami, se habawami a se wschēmi jich fhwjathmi dnjemi.“

Esabat njerēka 7. džen, ale džen wotpoczowanja. Sa Židow bē džen wotpoczowanja, ředmy džen thdženja, to pať hyscheze naś kchecžanow njewja'a, so džen wotpoczowanja na řednym dnju thdženja fhwjecžimy. Jako byn fwojcho luda fhwjeczeche Jesuś Khrystuś tež habat Židow, tola pať niz kaž woni, niz po piřniku ale po duchu tuteje Božeje pschitafnje. A runje psches tuto fhwjecženja habata w duchu Božeje šanje ščini bebi Židow sa njeřchecželow. Cžitaj i temu Luf 6, 1—5 wo wotorhanych kłobach; Luf. 14, 1—6 wo wuhojenju wōdneho; Jan. 5, 1—16 wo wuhojenju pschi hacze Bethesda. Je to po myšli Adventistow? Drje niz, drje runje tak mačo kaž po myšli farisejlich? A tež Matth 24, 20 mōža Adventistoj jenož sa řebje wužicž, hdyž fwoje myšlicžki nuts cžitaja; nješteji tam šnajmješcha, hdyž tam reła: „Prořcžeze pať, so by bo wasche cžekanje nještalo w šhnje abo na řabat!“ Wo židowšich řakadach by to cžekanje, by wscho puczowanje nje-mōžne, řakasane bylo; cži, kotřimž Jesuś Khryst tole prai, bēchu Židža abo bydlachu tola mjes Židami. Pschedemčēm

bo Adventistoj ředneho dnja powołaju na to, so Jesuś Khrystuś kaž tež japo'č'oljo na řabat do řkulow a řynaogow khodzachu (Luf. =, 16; řap. skutki 13, 14; 18, 4 a 8.) Tole drje je dopořas sa to, so temu řnjeřej jeho džen fhwjecžachu, řon džen wotpoczowanja; to pať njeje dopořas a pschecžozł sa wuczbu wo řabacze Adventistow. Jesuś Khryst a japořchtoljo řkořowachu bo i dobrym řrosumjenjom po wasch-nju luda, pytajo i dobom řkladnosčž, so Bože řralestwo řwarjachu mjes ludom. Haj, Adventistoj ředneho dnja dyrbjel po prawom řnjeřa Jesuśa řacžiknycž, dla wotřhwjecženja řabata po adventistikej myšli, praji wōn tola Matth. 12, 8: „Teho cžlowjeka řyn je řnjes tež na řabacze.“ A řašo praji wōn: „Esabat je cžlowjeka dla řčiniženy a niz cžlowjek řabata dla Mark. 2; 27.

A řaž tōn miřchtr, řať jeho wuczomnizy! Řajdorasniřcho wupraji řawol řwoje duchowne řrosymjenje řabatřwjedženja w řiřcže na Řomšich 14, 5. „Jedym dđerži bebi tōn džen wysche, hdyž i drugi, drugi dđerži kōždy džen jenat runy.“ Niz mjenje dorasnje wupraji řo Gal 4, 10, 11. W Řol. 2, 16, 17 najim, kaž řamo řyle řakudženke wscheho adventistikeho wucženja wo řabacze: „Njedajcže řo tehodla nikomu řudžicž ředze abo picža dla abo wustajenych řwja'ych dnjow abo noweho mēřaza abo thch řobotow dla, kotrež řu řčjeń byle thch pschichodnych řwězow, ale cželo je Khrystuřowe.“ W řap. řk. 15, 1 njeřadaja řebi řchecženjo židowškeho pohada řabatřwecženje ale wobřešanje. By-li pschitafnja řabata ta najwyschšcha byla, bychu řebi tola řabatřwecženje řadali. Tež njeřadaja řebi japořchtoljo. řap. skutki 15, 28, 29 mjes mifnyimi wēžami wo řchecžanow pohanskeho pohoda řwjecženje řabata. W nowym řakonju njenamakamy do řyla nihdže řane wofebite pschitafanje, so by řo řabat řwjeczil. Wo wschēch druhich řasnjach je rečž, wo 3. řasni niz, řať wo 1. a 2. řasni Matth. 4, 10, Luf. 4, 8, wo 4. řasni Matth. 19, 19! Eph. 6; 1—3, Řol. 3, 20; wo 5., 6., 7., 8.; 9. a 10. řasni Matth. 19, 18, Řom. 13, 9. Eph. 4, 28, Řom. 7; 7 atd: Řola Marka 7, 21—23 mamy řapit řrēchow; mjes nimi njeje mjenowany řrēch pschecžiwto řabatej, kotřiz Adventistoj ředneho dnja sa řať wulki maja, so řo jeho dla řnjena do Khrysta wēřazych i řnihow řiwjenja wuschmōrnu. Adventistoj njewobsteja se řwojej wuczbu pschod řanym jenicžkim řłowom biblijej!

Njeje to tež řane pschemējenje řakonja, so řchecženjo židowški řabat njeřwjecža ale njedželu. Jesuś Khryst wschaf njeje řaneje pschitafnje wo njedželi řať, my mohli řež kōždy drugi džen řwjeczicž. Dokelž pať to nēř w Božim řiworjenju řať řarjadowane je, jedym džen thdženja sa wutpoczowanje duřche a cžela řwjeczicž, je to tola najřeńšcho, hdyž to cžinimy na thm dnju, na kotřimž řo tōn wulki řrařny řkutł Božeho řiwjenja řta, kotřiz je řakozł řchecžanřeje wēřy: Jesuś Khrystuś řtanu wot mōrtwych. Na tu thm dnju řhromadžowachu řo řež řrēni řchecženjo (řap. skutki 20, 7. 1. Řor. 16, 2, Cjewj. 1, 10) S drugeho řētřo'ka je nam wobřwēdcžene, řo je njedžela tehdy řižo řchecžanřki řwjatny džen byl a so řchecženjo ju řwjecžachu i dopomnjenju na to, řchtož je řo psches Jesuśa Khrystuśa řtalo, řchtoj je řo w řorřestacžu dokonjačo.

Mochžemy njenaspomnjene wostajicž, řo řu wucženi psches pospyty a pruhowanja namakali, řo cžlowjekej najbōle hoji, hdyž wōn mjes řydom dnjemi jedym řwjecži. Šchtož na řrēnich řtronach biblijej cžitamy, to řu nēř řkōncžnje po řēthřazach wucženi tež namakali, do biblijej pať jich wēřo tehodla tež wjele i nich wjazy njedđerži. (Boťracžowanje.)

Nascha wěra je to dobyće, kotraž šwět pschewinje, šwět je pschewinyla.

Šlób: „Do jenoh' Boha wěrimy —“

O wěčny Božo w njebjach;
A nam pschindž twoje kralestwo
Esy knjes nad wschitkich człowje-
Wšwojej ruzn masch ty wscho. [sch
Mjeno twoje cžesczene
Budž nětk do wschej' wěčnosće!

Pšches Boha šwět je stworenj
Wšcho psches njeho žiwe je!
Kač dobrocžiny, pscheczelnj
Bóh našch je a wostanje.
Woptajcže a hladajcže,
Wótž našch lubosčž šama je!

Wšcho, sčtož tu w šwěcže widžimj,
To skutk jeho rukow je.
Móz Božu wschudzom šhonimj.
Krafnosčž Boža wulka je!
Jeho cžescž nam powjeda
Semja, morjo, njebjeska!

Háčž chzedža sti, háčž nochzedža
Sunu wschitke kolena
Pšched tobu dele padaja
Wšchedomóz ty njebjeska
S twojich skutkow škwablu masch
Ty našch wobjišch, šastarasch.

Šrób twjerdy, ty nam škala šy,
Wuřhowanje wobstajnje
Budž s nami našche žiwe dny;
Daj nam hrěchow woadacže.
Božo, šmil šo nad nami
W šwojej wulkej šmilnosčži.

O Wótcže, žórto lubosčže,
Ty našch takle lubujesch!
Sčto twoje płomjo wuhafnje?
Sbóžnych cžinicž ty našch chžesch!
S hrěchow šmjercže Božo ty
W šhrystušku našch wumohš šy!

Cžescž, škwablu Bohu špěwajmj
Šchescžijenjo wěrjazy,
Pšches wěru žiwi budžemj
Boži lud joh' herbstwo šmy.
S Božej, hnady wěcžneje
Wěcžne mamj žiwjenje!

A hdyž šo w šwěcže styschcže nam
Dha našch Božo njewopuschcž,
Budž s twojej hnady pschi našch šam,
Doth našch wulki wschón nam
Semšchej nusy šóždy cžas [špuschcž.
A cžescži twojej wumož našch.

Sdžerž twoje šwjate šlowo nam
So nam w kraju njehafnje;
Wobjž, šchituj žyrkej šwoju šam,
Sšwěcž nam šwětko njebjeste
Šafnje psches šón cžěmny doš
Dowjedž našch do njebjesow.

Na wichorathm morju tu
Šnježe, pschindž s nam s pomozu
Wobjž, šchituj našchu šóžicžku,
Šmēruij šstisnu wutrobu.
Dopjelš šwoje šlubjenja,
Ty šy našcha nadžija! J. W.

Nowy cžas ša nabožny postup w Šakskej.

(Wofracžowanje)

Nasch šaksti a němšti lud je wot revoluzije šam šo džěliš
do tajkich, kiž nabožinu a nabožnu wučžbu chžedža a tajkich,
kiž ju šjawnje nochzedža. Wjele wučžerjow šo nabožnemu ros-
wucžowanju wotřetnu. Druhy, duchowni kaž wučžerjo na wot-
poczinku ša nich šastupuja. Tež šo wofebija nabožina w duchu
nascheho ewangelsko-lutherskeho wusnacža podawa, hdyžž šónle
duch w šjawnym roswucžowanju njebydli. A temu hišcže na
pacžerje šo pschihotowazny hólžy a hólžy, kiž pošledni cžas ža-
neje nabožinskeje wučžby dostawali njeřbu, wot duchownych wo-
šebje roswucžujša, šo bychu to štomdžene nětak narunale. Wny
štajimj tež w tym nastupanju na polu bēdženja: šwětny a na-
božny duch wo šchulu wojuje, tamny s niž malo mozu! Wšche-
late je s najmjěnscha na cžas žyrkwi a wěrje šo pošhubilo.
Druhe je w štrasche pschi šmēchtu a šbēžku wo to, háčž šhro-
madna (šimultanska) šchula (šjes ewangelskeho šharaktera) abo
šwětna abo šonšekšionelna město šhowa abo dobyče. Džělaj-
mny, woprujmny šobu!

* * *

2. Wofadny nowy porjad ša evang. luth. šakstu krajnu žyrkej.

Wobjarowacž je, šo je s jeneje štrony našch ewangelski lud
a s tym ewangelska žyrkej s nowym cžasom, waschujom a nje-
waschujom šchodowala, kaž to w nastupanju nabožneho roswu-
cženja mlodžiny wo šchuli pošakachmny. Na druhim šoku je paš
žyrkej s nowym žiwym duchom šo pošbēhnyla. Kaž je nabožnu

wučžbu pschede wšchēm psches podlěščenje pacžetsteje wučžby
psches žyle lěto a pschihotowanške roswucžowanje ša pacžerje
(wofebje w městach) rucžišcho do rukow wsaka, tak pyta šwoje
štawy pschezo bóle, bohatscho a dokladnišcho do šlužby wěrny a
žiwjenja štajecž. Šchpibel, tak ma šo wofadne žiwjenje w bliž-
šchim cžasu šwonšownje a šnutšownje napraviečž (organišowacž)
a roswiwacž s wobjšacžu žyrkwi a wofadny, tež s Božej cžescži
a šbóžni dušchow, tak mjenowanj „wofadny porjad“ pošaje.
Šónle porjad, lěšha wot šhody poštajemj a s wofebithm da-
šchim pošjadom bóřny wuwjedžomny, nowe jařny pruhi do
pschihoda šcžele. Mjedž šo nam něšotre a šo najwofebnišche
tyle pošaja. Porjad móže šo cžišcžčanz psches duchownych ša
něšdyž 2,30 hr. doštacž a je s cžitanju pošrucžecž. Šchto maja
šlědowaze poštajemja na šobi, hodži šo wěšo bóle háčž w na-
šchich šerbškich abo němšto-šerbškich wofadach w městach, pschede
wšchēm wo wulšich městach, kiž móžesch se štarým mjenom šdžě-
la Babel a Šodom mjenowacž s jich nježyrkwinskim a žyrkwi
kaž šchescžijanštwu pscheczithmny mozami, wumēricž.

1. „Wofada ma to powołanje, „porjad“ pschi špoczatku
praji, jako živy štatw krajneje žyrkwi pod wjedništwom du-
chowškeho šastowštwu šahrodka ewangelskeje wěrny a žiwjenja
bhečž“ a (šo je nowe pošnje pošjedawšchemu) „džělanišcže
šchescžijanškeje lubosčže.“ „Witana (pošajšim žyla wofada)
na Božu šlužbu háječž a špěchowacž, wěru w šjawnych štawach
pošhlyjecž a ju šwonšach wobjšwēdžicž (na psch. napšchecžiwu
šo nutšcžišcžezazemu nješchecželštwu w pschednošchach), mlod-
žinu šchescžijanšny pošwucžecž a wocžahnyčž pošhacž. Šono
dyrbi pola šjawnych štawach šchescžijanšku šowaršchnosčž háječž
atd., šo po šhorych a šhudyh šamornych a w štrasche šteja-
žny a d. horjebracž a pošschitkowne šchescžijanške škutki lubo-
šcže šnutšach a wonšach kraja pošpjeracž.“ (Wšy špožčž tež
pola našch pschi wěrje wjazny džělaweje lubosčže!)

Hdyž je pošjad wuprajš, šo ma šóždy wofadny džěl na
žyrkwinskich wustawach a prawo na žyrkwinske šastaranje je
(Božim) šlowom a šakramentom, dale pschistaji: „Wot šóždeho
wofadnika šo wocžakuje, šo šchescžijanške žiwjenje wjedže a šo
na žyrkwinskim žiwjenju wobjžěla. Šón je pschibšuchny,
šwój džěl na cžezach (dawšach) wofady wšescž a žyrkwinske cžeb-
ne šastowštwu wo wofadže (w šastupjerštwu) kaž wofebite žyrk-
winske nadawki (pošhacštwu) na šo wsacž.

Wo tymle pošom dale hl. pod 3 a 4.

2. Še štatowu wofadny maja šo cži šami (mužoj a žony
psches 21 lět), kiž šu šo do wólbnych šapřow pschijecž dali, ša
lěto (šnajmjěnscha) junšrocž s wofadneje šhromadžišnje šawolacž
„s rošomnemu šapřicžju a dopjelšjenju jich nadawšow.“
W štej je lětna rošprawta wo wofadnym žiwjenju a škutko-
wanju žyrkwinskeho šastupjerštwu pošacž a štej rošprawte šo
rošřecženja pschisamšnyčž. Druhe wofadne štawy šu jako
pschipošhucharjo pschipošhčecž.

3. Wofadne šastupjerštwu wučžini šlowny džěl pošjada.
A šawěrnje krašne by bylo, hdy bychu šo wschitžny šastupjerjo
šajny wupošali, šakšž jich šebi žyrkej pscheje. Wo wšchěch
wofadach maja žyrkwinsžny pschēštejicžerjo bhečž kaž háčž došal,
4—12 poš wulšocžiči wofadow. Šute pschēštejicžerštwu ma wo
malšch wofadach wšcho pošhacž radžicž a wuwjescž, šchtož šo
s jich wobjšacžu a roswiwaršju hodži, tež to, šchtož je wo wjet-
šchich a wulšich wofadach w pschirodže „wofadnemu šastupjer-
štwu“ pschewoštajene. Wofadny, mjenujžny s wjazny háčž s 2 000
dušchemi (a tajkich je tež w našchich Ššerbach w Šakskej 6)
maja háčž do 15, wjetšche 20, 25 a wulke hišcže wjazny šastu-
pjeršow doštacž. Tež mjěnsche wofadny móža pošla žyrkwin-
škeho pschēštejicžerštwu šole šastupjerštwu šebi poštajicž. Šotom

ko priódkstejerjo, kiž maja sa hebje, wošebje swonkowne nalež-
no'če (twarjenje, samóženje) sarjadowacž, kaž wošebite pože-
djenja wotmēwacž, i licžby fastupjerjow wustwoleja. Naž tu
mjenje saimuje, kaž so to stawa. Tež tón pucž, po kotrymž
ma fastupjerstwo, kiž budže dale khlishe hacž priedy a wjazy
nadawkow dostanje, po hwojim džěle k dopřinjenju teho, sčtož
je zhlě wošadže p'chirucžene, p'schinoschowacž. Porjad wo tym
praji:

„Wošadne fastupjerstwo ma niz jenož i cžęnym a kšče-
scžijanskim žiwjenjom jejnym jenolivnyh statow wošadže
i dobrym p'schikladom priedy hiež ale tež i naložowanjom wšchit-
kich so k temu hodžazhych křědkow tež žitwe kščescžijanstwo we
zhlě wošadže, jejnym hwojbach a jenotlivnyh stawach spěcho-
wacž kaž tež wšchikemu, sčtož móhlo cžęno'čzi a duškam
sčhodžicž, po mozach sadžěwacž.“ Tu so mjenuje naprawjenje
wošadnych ewangelišazijow (wošebitnych duchownych sbudženjom
tež p'sches zuhych předarjom, ewangelistow), rospšescžeranje
kščescžijanskich spišow a papjerow, (kaž Bonthaj Böh), rošaf-
njenje wo zyrkwinskich naložnosčach, napšecžiwostupanje
pšecžiwu nješecželstwu hibanjam, wopiwstwie, nješecžiw-
woseži, lichownstwu.“

„Wošadni fastupjerjo maja kemčaze žiwjenje wošady,
pšchidawšchem p'schisich kamy p'schiklad spěchowacž, nad wob-
kědžbowanjom porjada sa Božu klužbu a zyrkwinke hwoeczenie
njedželstich a hwojnych dnjom stražowacž a duchownych p'schi-
lich skutkowanju podpjeracž, tež maja sa sašowožiwjenje dom-
jazeje Božeje klužby po mozach skutkowacž.“ (Wofracž.)

Zyrkej a stat.

Sčtož tchženja wo podpřimach pišachmy, kotrež chje něm-
ste wučerke towarstwo p'sches wučerjom sběracž pšecžiwu
wulkoštatnemu saronjej, je so swěcžilo. Podpřima so sběraju.
Sdych staršchi wo' wučeršeho towarstwa žadane podpřimo,
swětscha drje tola wo' wučerja wěrane sarišchu, podpřimu so
woni na p'sch. pod tute kłowa, kotrež su i tajkeje listy sa pod-
přima wšate:

Macžisť šchulšeho saronja wosmje statej šchulu a da ju
zyrkwinym a njezyrkwinym wusnacžam do rukow. Wón sažo
pod mjenom „šchula i wěrywusnacžom“ jenu zhlě zyrkwinu
šchulu! Dofelž nowy šchulski saron tola chze, praja wučerjo,
dyrbitch so h, nan a macžer sa to podpřiacž, so by so zhlě sa-
kon podstorcžil? Ssnadž tehodla, so je pšchemalo sa zyrkej, sa
wěru? Tehodla swěcžje niz! Ně pšchemjele chze wón sa
wěru a zyrkej a tehodla dyrbi saron padnyčž. Tehodla dyrbi
so staršchi tež dale na to podpřiacž, so hebi žadaja: „šchulu,
wo kotrejž je saron k wobchěrnemu sšednocžazemu wocžehnjenu
a wufublanju němstje mlodžiny bjesy wšeho rošjasanja na
wěrywusnacžu swěcžene.“ Dyrbitch pak tu'e kłowa po duchu
zhlěje agitazije srošymicž; wone praja: kščescžanska wěra a
nabožina dyrbi zhlě se šchule won! ! A sa tola tola naschi
kščescžanskych staršchi nježbu a duž so njemóža podpřiacž! A sa
tole drje tola tež naschi kščescžanskych wučerjo nježbu?!

Tuta agitazija je strašna sa nasche šchule a tež sa
kščescžanske wocžehnjene džěczi. Duž dyrbi kóždy kědžblitny
bjež a sam pomhacž k rošafnjenju zhlěje wězy kaž tež, so
njeby wona pola naž Sserbow a tež niz druhdže mjes kšče-
cžanskimi staršchini p'schiwisla namakala.

S bliska a i daloka.

Sserbšla předarška konferenca wotmē sčtwórk 7. julija,
w Sserbškim domje hwoju lětnu sšhadžowanju. Džžo wokoło

1/2 hodžin so džěl duchownych šhromadži, so by wo nowym
wudawku kščescžanskich spěwarškich wuradžowal. Džělo njechodžesche
so dofěncžicž, dofelž wo pjenježnych praschenjach wězy wěsteho
swat njebē, jako so wyšoka, po sčtožkazach licžaze licžby nje-
nowachu, počza nadžija na wudacžje nowych spěwarškich spado-
wacž. Tola wěz njeje do zhlě tak strašna, kaž so po konfe-
renzy wufopa. Wjenujzhy wudacžje nowych, i nowa a w no-
wym prawopřisu sčstajanych spěwarškich, 28 listnow wopřchijaze,
by na 30 000 hriwnow něhdže, abo njech tež na 40 000 hriw-
now pšchisčlo, niz pak na — 1/2 milionu. Duž wě'o hnydom
a trošku kłoku do džěla sa wudacžje nowych spěwarškich, i nowa
sarjadowanym po tym namjěcžje pobocžneje konferenzy Subij-
škeho wotrješa, kotryž móžni staršchi a wte nowe spěwarške por-
njo hebi trjebacž.

Wošadjenje konferenzy kameje sapočza pšchedkřyda kn. f.
Sic. Wrošak-Srodžicžanski i modlitwu. Jednāšche so wo
mnohich wězach i zyrkwineho a sštojnikeho žiwjenja, kaž tež se
kščescžanskeho nowinarstwa. Tuczajne wobstejnoscžje krajneje
zyrkwine a hospodārškeho žiwjenja žadaja hebi, so so farške pola
runje tak zyrkwine a kantorske po pšchiměrnej placžinje pšče-
najeja, kaž so by tuto samóženje zyrkwine sa dan pšchisčlo,
kotrāž dyrbi so někole wot njeho žadacž. Wo' teho wotwizuje,
kaž jedyn p'schiklad se Sserbow potaže, hacž so wošada jako
kamosta na sžerži abo hacž dyrbi so druhdej p'schiklucž.
Na tola maja zyrkwine pšchedstječještwa, runje tak pak najenzhy
zyrkwinych polow džěwacž — W nish je tež kščescžanske knihowne
towarstwo, niz p'sches hwoju winu ale p'sches winu tych Sser-
bow, kotřiž sa wot towarstwa wudatu předaršku knihu „dom-
jazh předar“ njekupuja. Sčeho je towarstwa wulki dolh na-
stal a wono njebudže hebi na wudacžje dalchich kščescžanskich kni-
how myšlicž móž, priedy hacž njeje dol někaž wurunany. Duž
kšhodla, kščescžanskych Sserbjo, dajcžje „domjazemu předarjej“
hebi do domu pšchicž! A macžerli toho, kotremuž dara da-
wacž, kaž i selenemu sčtwórkfej, k narodninam, k hodam,
k wěrowanju abo hewak, tu je něsčto dobre a pšchihódne. Ale
kucžje hnydom, niz hake sa pol lěta, abo sa lěto. Towar-
stwo chze dale džělacž, a dyrbi to tež p'schi wobstejnoscžach, kajkež
su. — A temu něsčto swj kělaze a něsčto, sčtož je kšutne na-
pominanje, so bychmy kž hotowi byli k pomhanju, niz hotowi
jenuž, ně, so bychmy pomhali. Sserbška wošada w Texaku,
w Amerizy, je wěšchi pjenježny dar pšklala, i kotrymž maja
so potrebnu Sserbjo podpjeracž. Tutón pjenes so mjes
Sserbow rošdželi. Esu to ewangelišsky Sserbjo, kotřiž něhdy
i Srodžicžanskije, Sserbškeje a Wošacžicžanskije wošady do
Ameriki wučahnychu. Domišnu a narod nježbu sabhli. We
cžazhu nish pšchidnu i pomozu. —

Džen 18. septembra so wo Porščizach lětny hwojedžen
Gustav-Abdolfowho towarstwa wotwuje; hwojedžen sa mišion-
stwo, kotrychž chzchmy tež lěsa wuhotowacž, budže drje dyr-
bječ sa tuto lěto wutwostacž. — Priedy hacž bē so wo w'chěch,
sčtož jenošlivi na wutrobje mějachu, porěcžalo, bē so cžaz
minyl.

Porjedženli: Wobžarujemy, so je cžisčecžiski swylk w po-
blednim cžisčle hady, kłowa, licžby sšepak. Porjedžim tu to jene
sšajmjenčha na stronje 11: „wotom wučerke to po hebrejsku „kšče-
žor Nero“, mjenujzhy „Osir Nron = 100+60+200+50+200+6
+50=666.“ — „Luther, Calvin, Jesuitojo“ atd. —

Wistownja: Mr. w S. sa 9. p. Tr.

Samolwity redak'or: farat Wyracž w Wošacžizach.
Cžisčecž a naklad: Sšmolerjež knihicžicžecžerňa, sap. družštwu
i wobmj. ruk. w Budyšchinje.